

בש"פ 8738/14 - רביע איבדאח נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8738/14

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

העורר:

רביע איבדאח

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז מיום
20.11.2014 במ"ת 33344-08-14 שניתן על ידי כבוד
השופט מ' ברק-נבו

תאריך הישיבה:

ג' בטבת התשע"ד (25.12.2014)

בשם העורר:

עו"ד מחמד ענאבוסי

בשם המשיבה:

עו"ד נילי פינקלשטיין

החלטה

1. מונח לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (מ"ת 33344-08-14), לפיה נעצר העורר עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. כתב האישום מייחס לעורר ביצוע עבירות של שוד מזוין בחבורה וקשירת קשר לביצוע פשע. לצורך ההכרעה בערר, די לומר כי המקרה המיוחס הוא חמור. מטרת הקשר הייתה לשדוד מונית מתושב ישראל ולהעבירה לשטחים. העורר בן 20.

2. בית המשפט נתן החלטה מנומקת, תוך התייחסות למכלול הנסיבות. בבית המשפט קמא - וכך גם בבית משפט

עמוד 1

זה - אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. הדיון התמקד אפוא בקיומה של חלופה ראויה. בית המשפט המחוזי הגיע למסקנה שלא ניתן לשחרר את העורר לחלופה המוצעת, והוסיף כי אין בפניו כל חלופה אחרת.

על אף שהחלטת בית המשפט המחוזי עניינית, טמון בה קושי. נימוק עיקרי לדחיית החלופה שהוצעה הוא מסקנת בית המשפט שהערבים - קרובי משפחתו של העורר - אינם מתאימים למשימה. דא עקא שלמסקנה זו לא קדמה שמיעתם של הערבים המוצעים בפני בית המשפט, אלא ההחלטה מתייחסת ומתבססת על התרשמות שירות המבחן מהערבים. היה על בית המשפט להתרשם בעצמו מהערבים, כך בכלל וביתר שאת בתיק זה, כאשר מרכיב אישיותם של הערבים תפס מקום מכובד בהחלטה.

3. באת כוח המדינה לא חלקה על כך שעל פני הדברים היה מקום לשמוע את הערבים. ברם, היא הדגישה את עמדת המשיבה לפיה אין מקום לשחרר את העורר בשל המסוכנות לכאורה שעולה מהמעשים המיוחסים לו בתיק זה. עוד הוסיפה באת כוח המדינה וטענה כי היא שותפה להסתייגות בית המשפט המחוזי בדבר התאמת הערבים המוצעים לתפקיד, גם על רקע קיומו של תיק אחר בו חלק מהערבים משמשים ערבים לאחיו של העורר. מנגד, הסנגור הסכים לתוצאה לפיה התיק יוחזר לבית המשפט קמא, והוסיף כי ייתכן ויגיש חלופה אחרת לאור עמדת בית המשפט המחוזי, שהשאירה דלת זו פתוחה בפניו.

4. לאחר שקילת העניין - נדמה כי יש מקום, ובמיוחד על רקע החלטת בית המשפט קמא, כי הוא יחליט בעניין שוב לאחר שישמע את הערבים. זאת מבלי להביע עמדה באשר לגישות החלוקות של הצדדים ביחס למקרה. ברודף לכך, אין בדברים האמורים כדי למנוע מהסנגור להגיש הצעה לחלופה אחרת, ואף כאן אין בית משפט זה מביע כל עמדה בנידון.

בכפוף לאמור, הערר מתקבל. התיק יוחזר לבית המשפט המחוזי כדי לשמוע את הערבים המוצעים על ידי הסנגור. לאחר מכן יחליט אם לשנות מהחלטתו הקודמת אם לאו, תוך שטענות הצדדים שמורות להם.

ניתנה היום, ג' טבת תשע"ה (25.12.2014).

ש ו פ ט